

Judecata Particulară sau Personală

Învățătura creștină despre Judecata sufletului de după moarte

Oamenii au devenit muritori ca urmare a păcatului strămoșesc.

- Trupul moare la vremea hotărâtă de Dumnezeu.
- Sufletul nu moare niciodată.

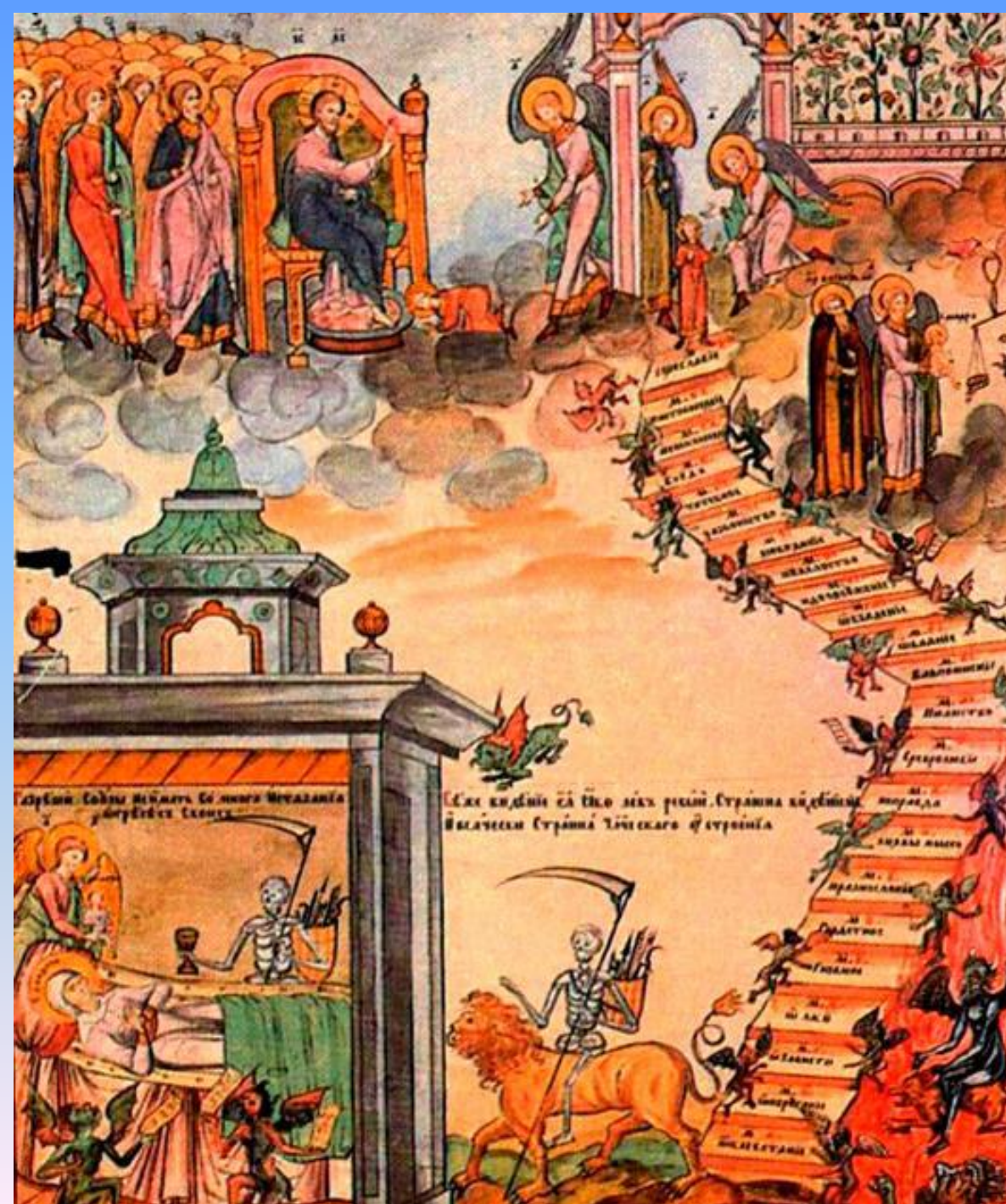
**Sufletul se desparte de trup
și începe călătoria înălțării
sale spre Cer, în fața
Tronului dumnezeiesc unde
va fi judecat.**

Sufletul este întâmpinat de **diavolii** cărora el le-a slujit prin poftă sau de **îngerul păzitor** cu care a colaborat în timpul vieții prin virtuți și fapte bune.

An icon depicting the Dormition of the Virgin Mary. The Virgin Mary is shown lying in a tomb, surrounded by apostles and saints. The text "DORMIRE MARI" and "DOMINUS" is visible above the figures.

La 40 de zile după moarte, fiecare suflet este înfățișat în fața Tronului dumnezeiesc la **Judecata personală**, unde va fi întrebat de toate câte a făcut.

Diavolii vor încerca să îl oprească din drum, amintindu-i faptele rele din viața sa și înfricoșându-l că nu va scăpa de chinurile veșnice.

Îngerul îl va încuraja amintindu-i faptele bune, pocăința și nădejdea în Dumnezeu.

- învățătura despre
"**Vămile văzduhului**" -

Îngerul păzitor și sfinții, pe care omul i-a cinstit în timpul vieții, **vor apăra sufletul** în fața lui Dumnezeu de acușările ce le vor aduce diavolii, înfățișând motive / scuzele pentru care el a făcut rele, ca să fie judecat cu îngăduință / iertat de Judecător, sau faptele bune și pocăința prin care a încercat să repare răul făcut.

Diavolii vor aduce învinuiri omului pentru toate greșelile / păcatele făcute și nepocăite și va cere drepturi de stăpânire asupra lui și ca omul să primească pedeapsă în chinuri veșnice.

Dumnezeu va așeza în balanță gândurile, cuvintele și faptele omului, cele bune și cele rele. De care parte va atârna mai mult balanța, aceea va fi **sentința** lui: o răsplată în Rai sau o pedeapsă în Iad.

Judecata Personală

- **Particulară**: fiecare om e judecat personal, separat, pentru ce a făcut pentru sine însuși și pentru ceilalți.
- **Tainică**: o cunoaște doar sufletul omului judecat, Dumnezeu, martorii și acuzatorii lui (îngerul și diavoli).
- **Dreaptă**: corectă, ”după faptă și răsplată”, conform promisiunii dumnezeiești -”cu ce măsură vei măsură, cu aceea ți se va măsură”.

Sentiința de la Judecata Particulară este temporară:
valabilă pâna în vremea Judecării de Apoi, când starea sufletului se va agrava sau ușura
în funcție de efectele faptelor sale asupra urmașilor săi (după moarte), sau de
iertarea/neiertarea pe care i-au dat-o ceilalți oameni.

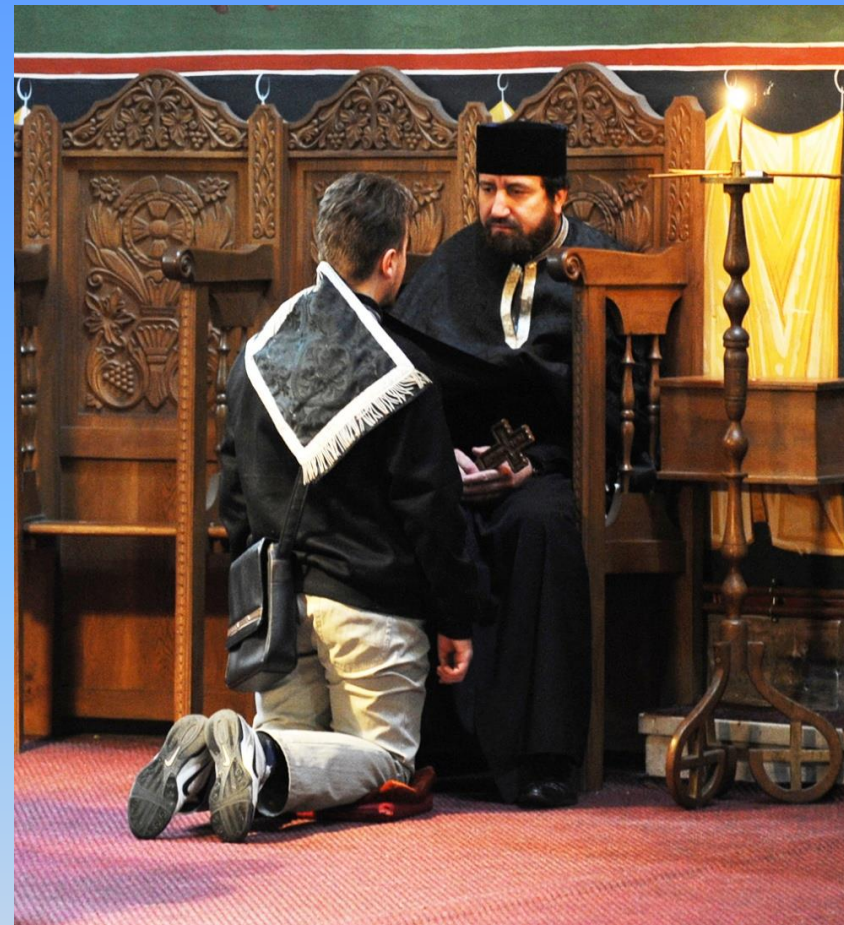
**După moarte, toți
vom fi aduși la
Judecata lui
Dumnezeu.**

**Să purtăm mereu
grijă de mântuirea
noastră prin
facerea binelui.**

Când ne-am dat seama că am greșit, să cerem iertare și să ne îndreptăm imediat, căci nu știm când vom muri și vom fi duși la judecată.

Să fim mereu pregătiți pentru judecată.

Să ne rugăm cât mai des ”*pentru răspuns bun la Judecata lui Hristos*” (Sf. Liturghie).

**Să ni-i facem prieteni pe sfinți /
îngeri, ca să mijlocească pentru
noi la judecată.**

**Să trăim în pace cu toți oamenii și
să îi iubim; cei ce ne iubesc se vor
ruga pentru noi și după ce
murim.**

**Să ne rugăm pentru cei
adormiți, ca și Dumnezeu să fie
îngăduitor cu noi la judecată.**

După ce moare, omul nu mai poate face nimic pentru mântuirea sa, ci poate doar spera în mila semenilor și a lui Dumnezeu.

